

villet give § 43 et noget fylbigere Indhold, der optog Hovedindholdet af Lovens 5—10—42 for dog at kunne have dette, idet man ansaa det for ubehøigt at have det ene gamle Lovsted staaende, naar det Øvrige paa dette Omraade blev fjernet. Denne Redaktion har jeg haat til Hensigt at bringe under Afstemning, og jeg skal i den Henseende tillade mig til Sagens 3die Behandling at stille et Ændringsforslag. Jeg skal kun bemærke, at Udvalget, som jeg har meddeelt det, ikke har fundet Anledning til at sætte det i Stedet for det, som her er foreslaaet. Med Hensyn til de Bemærkninger, det ærede Medlem for 11te Kredts (Kiær) gjorde til § 44 og navnlig til det andet Stykke, maa jeg sige, at den Begrændsning, som der er foreslaaet med Hensyn til de Cieres Net, der have Udgang til faste Fiskestader i Vandløbet, væsentlig er gjort af Hensyn til Fiskeriets Bevarelse; den er ikke gjort væsentlig af Hensyn til de andre berettigede Fiskere i saadanne Vandløb, men det er erkjendt, at forskjellige Arter af Fisk foretage en Forandring af Opboldssted, vandre frem og tilbage, i Særdeleshed mod de Eider, da de skulle yngle, og deraf vilde altsaa resultere, at, dersom man ubetinget forhindrer dem fra at komme til de Steder, der ere beboemte for Lægningen af deres Ungel, vil det have en overmaade skadelig Indflydelse paa Fiskebestanden. Jeg tror derfor at kunne sige overfor det ærede Medlem, — og jeg formoder, han vil finde sig beroliget ved, at man erkjender, at det forholder sig saaledes —, at Bestemmelsen væsentlig figer til at frede om Fiskenes Bevarelse i det omhandlede Vandløb og mindre er indsat af Hensyn til de øvrige Fiskeriberettigede. Hvad Bestemmelsen i § 45 angaar, skal jeg indrømme, at der kan være Steder, hvor den kan give nogen Banfærlighed. Jeg har imidlertid med den ærede Ordfører troet, at Fiskene i Aaløb, hvor disse gaa gennem Kjøbstæder, ikke har meget at betyde. I alt Fald forekommer det mig klart, at hvor der er Tale om Vandløb ved Indvande, hvor Fiskeriet tilhører Flere og Andre end dem, Fabrikantlæget tilhører, vil det være et overordentlig haardt Indgreb i de Fiskeriberettigedes Net til at se deres Fiskeri bevaret, dersom det ved et saadant Anlæg af en Fabrik skulde ødelægges. I dette Tilfælde tror jeg, man maatte sige, at man i Fabrikiernes Interesse gik de Fiskeriberettigede noget for nær. — Ændringsforslagene til Lovforslagets § 46 kan jeg i det Hele tiltræde. Naar man har troet udtrykkelig at maatte nævne Forellen, har jeg kun det at bemærke, at Forellen efter Kyndiges Udsagn ikke er nogen særegen Slags Fisk. Det er en lille Lax eller Drred, saa at Tilføelsen er overflødig, men da det er mig bekjendt, at man paa enkelte, skjøndt vistnok ikke paa mange Steder, bruger Benævnelser Forelle, har jeg ikke Noget imod Forslaget under Nr. 21. — Med Hensyn til Ændringsforslaget under Nr. 22 skal jeg bemærke, at Fædningstiderne

ere i Lovforslaget satte efter de Oplysninger, som Fiskerikommissionen har indhentet, og efter dens egne Erfaringer. Smidlertid skal det indrømmes, at Fædningstiderne, naar de skulle rette sig efter Yngletiden, vistnok utvivlsomt maa falde noget forskjellig paa de forskjellige Steder, og derfor maa man ikke altsor strengt fastholde disse Bestemmelser. Den ærede Ordfører har ogsaa foresøjt Udtalelser af en Mand, som ganske vist i sa Henseende har stor Erfaring og kan give værdifulde Meddelelser. Jeg skal derfor ikke modsætte mig de foreslaaede Fædningstider, som her ere foreslaaede, særlig naar jeg henfer til, at der i Bedtægterne kan gives disse Bestemmelser nogen Udvidelse til den ene eller den anden Side. — Imod Ændringsforslaget under Nr. 23 til § 47 har jeg ikke noget Væsentligt at erindre, om der end derefter vil blive nogen Uklarhed i Paragrafens Affattelse. Naar der nemlig kommer til at staa: „Halvdelen beregnet efter deres Andel i det paagjældende Fiskevand“, saa tvivler jeg ganske vist ikke om, hvad Meningen dermed er; jeg antager nemlig, at der er tænkt paa Vandarealet, og ikke paa Arealen af de tilstødende Grunde. Saaledes vil en Grundeier ved Udløbet af en Na, hvor denne er bred, kunne faae større Indflydelse paa disse Afgjørelser end den Mand, som eier Grund længere tilbage ved Naen, om end den sidstnævnte Ciers Grund strækker sig længere langs med Naen end den førstnævnte. Det er altsaa en Beregning af Vandarealet, hvortil man skal støtte sig, men denne vil i mange Tilfælde blive meget vanskelig, for ikke at sige umulig, og vil i alt Fald let kunne føre megen Misforstaaelse med sig. Naar der overhovedet er Tale om Andel i Fiskeri, kan man jo iøvrigt gaa videre endnu; man kan da mene den virkelige Interesse, Folk have i Fiskeriet, og den retter sig jo ogsaa efter den forskjellige Fiskebestand i det paagjældende Vand. Det er nemlig saa, at der i Vandløb kan være Steder, der ere særlig begunstigede med Fisk, medens der paa andre Strækninger i samme Vandløb saa at sige ingen Fisk findes. Skulde Afgjørelsen være korrekt, maatte man altsaa sige, at de, der have Fiskeriet paa et Sted, hvor der er Masser af Fisk, have en større Andel i Fiskeriet end de, der have Fiskeriet paa Steder, hvor der vitterlig ikke findes Fisk. Jeg tror derfor, at hvis man vilde være korrekt, burde ogsaa saadanne Momenter tages med i Betragtning; men ganske afset deraf maa jeg bemærke, at den Tilføelse, der er foreslaaet, vil volde ikke ringe Banfærlighed, og jeg skal henstille, om man ikke maatte foretrække at blive staaende ved Lovforslagets simplere Regel. — Den Indvending, som blev gjort af et æret Medlem fra 11te Kredts (Kiær) med Hensyn til den i Paragrafens andet Stykke optagne Regel, at Regulatorerne skulle kunne gjælde indtil 100 Faame uden for Vandløbets Udløb i Strandene, finder jeg dog ikke meget begrundet. Man